

Hem från Gotland - (Insändare)

Efter två intensiva debatt dagar under Almedalsveckan i Visby kombinerat med studieresor ute på ön ordnade av ett av Skaras utmärkta reseföretag är det visserligen skönt att var hemma vid underbara Kinnekulle. Men jag drabbas samtidigt av en del dystra funderingar.

På Gotland lever man huvudsakligen på jordbruk och turism. Jordbruket är i stor utsträckning småskaligt. Man producerar ekologiska grönsaker och rotfrukter, hantverksmässigt tillverkade delikatessostar, grönbeteskött, ja tom vin. Turismen på Gotland är upplevelseturism som blir allt populärare. Och gotlänningarna har verkligen tagit vara på möjligheterna. Samtidigt är man mycket rädd om sin ö med dess säregna flora. Dikesrenarna slås t ex. inte förrän blommorna blommat över. De flesta är mycket nöjda med att letandet efter olja misslyckades och man är fast besluten att inte tillåta någon vidare oljeprospektering. I stället satsar man på vindkraft.

Ute på Fårö njuter Ingmar Bergman sitt otium utan att besväras av turister. Lokalbefolkningen älskar honom för att han är mån om dem både under turistsäsong och resten av året. De talar aldrig om för turisterna var han bor.

När jag kom hem upptäckte jag till min sorg att vägrenarnas vackra växtlighet var borta även där den inte hindrade vattenavrinningen från vägen eller skymde sikten. Den slåttern hade gärna kunnat få anstå till hösten. Och jag greps av vemod när jag tänkte på att min hembygd tydligen går miste om en seriös satsning på upplevelseturism. Vet inte Forshemsborna att deras kyrka inte bara är en Arnkyrka utan en pilgrimskyrka som är unik i Norden. Den har alla förutsättningar att förbli ett dragplåster även i framtiden. Och jag upplever det som obegripligt att mina grannar här i Hällekis inte vill ha de vindkraftverk som inte bara skulle producera miljövänlig el utan dessutom skulle lätta upp och ge liv åt en ful och tråkig industrimiljö. Vi är alla beroende av Hällekis industrier. Men Paroc förorenar med avgaser från kokseldade ugnar, lastbilstransporter av bränsle, råvara och färdig produkt. Dessutom transporteras avfall till en tipp vars lakvatten går rakt ut i Vätern. Och jag vet inte om alla är medvetna om att våra bostäder i Hällekis värms upp med olja.

Två vindkraftverk vid Paroc skulle i varje fall kunna bli en symbol för den framtida utvecklingen. Centralvärmen skulle kunna eldas med fossila bränslen. På sikt kanske Paroc skulle kunna byta till eldrivna ugnar, Transporterna kanske kan överföras till tåg och båt. Och avfallet går att hantera på ett mer miljövänligt sätt.

Vi behöver både industri, jordbruk och turism för att vår bygd skall leva. Jag uppmanar alla nejsägare i Götene kommun att göra ett studiebesök på Gotland.

Lars Wilsson